

ZIE DE ZON SCHIJNT...

Jeske Engels
Mohana van den Kroonenberg

De Vier
Windstreken

Engels • Van den Kroonenberg

ZIE DE ZON SCHIJNT...

De Vier Windstreken

Sint is ongeduldig. Het duurt hem veel te lang tot het weer Sinterklaas is. Het wachten lukt dit jaar gewoon niet. 'Hoe lang nog?' zeurt hij elke dag. De Pieten luisteren al niet meer.

Midden in de zomer neemt Sint een besluit: Hij gaat gewoon alvast. En als de Pieten niet meewillen, dan vertrekt hij wel alleen! Maar is dat wel zo'n goed idee? Kun je Sinterklaas wel vieren in de zomer?

Een zomers Sinterklaasboek over ongeduld en leren wachten.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 94 6500 009 1

9 789465 000091

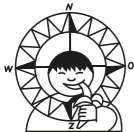

Voor Jimmy
Mohana

Voor Jasper
Jeske

ZIE DE ZON SCHIJNT...

Tekst van Mohana van den Kroonenberg
met illustraties van Jeske Engels

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2024 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Mohana van den Kroonenberg
Illustraties van Jeske Engels
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Polen
NUR 227, 273, 274 / ISBN 978 94 6500 009 1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Gebruik van de inhoud van dit boek voor tekst- en datamining zoals bedoeld
in artikel 15n en 15o van de Auteurswet is uitdrukkelijk voorbehouden.

2e druk, 2026

De Vier Windstreken

Het is zes december, Sint en de Pieten varen terug naar Spanje. Maar Sint wil nog helemaal niet naar huis. Veel liever wil hij nog een tijdje blijven. Het heerlijke avondje was zo fijn, alle gedichten waren zo goed gelukt, het sinterklaaspapier was zo mooi, de pepernoten en de chocoladeletters waren echt ontzettend lekker en de maan scheen dit jaar spannender dan ooit door de bomen.

Sint wil nóg wel zo'n avondje. Maar ja, het is weer voorbij, ze zitten al op de boot... Langzaam ziet hij de kade kleiner worden. Hij wil maar één ding: dat het heel snel weer Sinterklaas is.

'Gáán we al bijna?' vraagt Sint de hele tijd. 'Hoe lang dúurt het nou nog?'
'Even geduld, Sint. U bent nog lang niet jarig. Nog tien maandjes.' De Pieten beginnen er een beetje genoeg van te krijgen. Sint hoort best dat ze vinden dat hij zeurt.

De maanden slegen voorbij. Maar dan heeft Sint opeens een geweldig idee!
Hij roept alle Pieten bij elkaar. 'Luister,' zegt hij ernstig. 'We gaan gewoon alvast.'
'Waarheen?' vragen de Pieten.
'Naar de kinderen natuurlijk! Naar al die leuke schoenen die gevuld moeten worden.
We gaan kruidnoten strooien. We gaan Sinterklaas vieren...'

De Pieten vinden het helemaal geen goed plan.

'Nu al? In de zomer? Dat kan helemaal niet.' Ze waarschuwen hem, voor álles. Heel overdreven. Sint luistert daar niet naar. Hij gaat wel alleen!

Stiekem stapt hij met Ozosnel op de stoomboot en vaart weg.

Maar als hij aankomt is er helemaal niemand die hem opwacht.

Niemand die zwaait. De kade is leeg...

Ze wisten natuurlijk ook niet dat hij kwam, denkt Sint. Daarom is de burgemeester er niet, en de fanfare, en de kinderen. Hij zal het zo in het havenhuis maar snel vertellen. Dan kunnen ze misschien nog wel wat regelen voor vanavond.